

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в закрито заседание на 14.07.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилска

като разгледа дело номер **4905** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалбата на Л. С. Д. и М. Н. Н.Д. против действията и постановленията на К. на район „,, Столична община, обективирани в писмо № 0811-2/1/05.05.2010 г. и писмо № 0811-2/2/11.06.2010 г., издадени в производство по изпълнение на заповед № РД-09-139/14.12.2007 г.

След като се запозна със становищата на страните и приложените по делото писмени доказателствата, настоящият съдебен състав намира жалбата за **ЧАСТИЧНО ДОПУСТИМА**, а разгледана по същество в допустимата си част за **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Със заповед № РД-09-139/14.12.2007 г. на К. на район „,, Столична община е наредено изземването на част от общинско жилище, находящо се в Г. С., ж.к. „Б.-2”, Б. 16, В. г, . 3, А. 65 от Л. С. Д. и М. Н. Н.Д..

Заповедта е оспорена от адресатите ѝ пред Административен съд С.-град. С решение № 54/18.02.2008 г., постановено по адм. дело № 6509/2007 г. жалбата е отхвърлена. Това решение е обжалвано пред Върховния административен съд, който с решение № 3504/17.03.2010 г., постановено по адм. дело № 4897/2008 г. е потвърдил решението на Административен съд С.-град.

С писмо № 0811-2/1/05.05.2010 г., подписно от заместник-К. на район „,, Столична община, видно от приложената по делото заповед за заместване № РД-09-107/30.04.2010 г. на К. на район „,, Столична община, на Л. Д. и членовете на семейството му е определен 14-дневен срок да освободи жилището. Изрично е посочено, че писмото следва да се счита за покана за доброволно изпълнение.

С писмо № 0811-2/2/11.06.2010 г. кметът на район „„, Столична община е уведомил жалбоподателите, че принудителното изпълнение на заповед № РД-09-139/14.12.2007 г. е насрочено за 09.07.2010 г. от 11.00 ч.

Съгласно разпоредбата на чл. 271, ал. 1, т. 1 от АПК, компетентен да предприеме действия по изпълнение срещу граждани или организации е административният орган, който е издал или е трябвало да издаде административния акт, освен, ако в изпълнителното основание или в закона е посочен друг орган. Изпълнението започва служебно, по инициатива на органа, който е издал или е следвало да издаде акта, представляващ изпълнително основание. В случая, заповедта предмет на изпълнение е издадена от К. на район „„, Столична община, поради което и същият се явява компетентния орган по нейното изпълнение.

Съгласно чл. 294 от АПК, на контрол за законосъобразност подлежат постановленията, действията и бездействията на органа по изпълнението. От анализа на визираната правна норма се налага извода, че предмет на контрол са както волеизявленията на органа по изпълнението по допустимостта или движението на изпълнителното производство, така и фактическите действия, с които той осъществява процесуалните си правомощия, респ. неизпълнението на процесуалните задължения /бездействие/.

Разпоредбата на чл. 277, ал. 1 от АПК вменява в задължение на органа по изпълнението преди да предприеме действия по принудително изпълнение да отправи до длъжника покана за доброволно изпълнение с определените в ал. 2 на същия член реквизити. В случая поканата за доброволно изпълнение е обективизирана в писмо № 0811-2/1/05.05.2010 г. Поканата за доброволно изпълнение представлява задължителен стадий от изпълнителния административен процес, от който длъжникът разбира за предприетото срещу него изпълнение, но същата не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, доколкото не съдържа властническо волеизявление на органа по изпълнение. В нея не се съдържа принуда, поради което и същата не може да се причисли към актовете и действията на органа по изпълнение, подлежащи на обжалване пред съда по силата на нормата на чл. 294 от АПК.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира за недопустима жалбата на Л. С. Д. и М. Н. Н.Д. против поканата за доброволно изпълнение, обективизирана в писмо № 0811-2/1/05.05.2010 г. на заместник-К. на район „„, Столична община.

Нормативно определения срок за оспорване на постановленията и действията на органа по изпълнението, съгласно чл. 296, ал. 1 от АПК е 7 дневен и започва да тече от извършване на действието, ако страната е присъствала при извършването му или ако е била призована, а в останалите случаи - от деня на съобщението.

Писмо № 0811-2/2/11.06.2010 г. на К. на район „„, което по същността си представлява постановление на органа по изпълнението, видно от приложеното по делото известие за доставяне № ИД PS 1870 000 OF A, е получено от Л. Д. на 15.06.2010 г. От следващия ден, за длъжник е започнал да тече срокът по чл. 296, ал. 1 от АПК за неговото оспорване по съдебен ред, който е изтекъл на 23.06.2010 г. /работен ден-сряда/. Жалбата е депозирана на 29.06.2010 г.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че правото на жалба против писмо № 0811-2/2/11.06.2010 г. на К. на район „„ е упражнено след неговото преклудирание, поради изтичане на законоустановения срок за обжалване.

В жалбата са наведени и доводи за незаконосъобразност на действията на органа по изпълнението, предприети по повод принудителното изпълнение на заповед № РД-09-139/14.12.2007 г. на К. на район „„, Столична община. Съгласно разпоредбата на

чл. 267 във връзка с чл. 268, т. 1 от АПК на изпълнение по реда на кодекса подлежат изискуемите задължения, породени от влезлите в сила или подлежащи на предварително изпълнение индивидуални административни актове. По делото е безспорно установено, че заповед № РД-09-139/14.12.2007 г. на К. на район „„, Столична община е влязла в сила на 17.03.2010 г., когато е постановено решение № 3504 по адм. дело № 4897/2008 г. на Върховния административен съд.

При извършването на действията по изпълнение е спазено и императивното изискване на чл. 277, ал. 1 от АПК за изпращане на покана за доброволно изпълнение, с определен 14 дневен срок за доброволно изпълнение. Същите са предприети едва след изтичане на този срок.

С оглед на това, действията извършени по принудително изпълнение на заповедта за изземване са законосъобразни, като извършени в изпълнение на валидно изпълнително основание – влязъл в сила индивидуален административен акт при спазване на административно производствените правила.

Неоснователни са доводите на жалбоподателите за незаконосъобразност на действията на органа по изпълнение, предвид наличието на депозирана на 12.05.2010 г. молба от Мирослав Любомиров Д., техен син, за настаняване под наем. Произнасянето на административния орган по тази молба е обусловено от наличието на предпоставките на Закона за общинската собственост и Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столично община, но тъй като се касае да отделно административно производство, то решението по него е без значение за развитието на изпълнителното производство. Без уважение следва да се оставят и доводите, изложени в жалбата за депозиране на молба по чл. 278, ал. 1 от АПК, тъй като отсрочването на изпълнението е само една правна възможност, реализирането на която изцяло зависи от волята на органа по изпълнението. Той може да отсрочи изпълнението, но не е длъжен да го направи.

Предвид изложените доводи, Административен съд С.-град, Второ отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. С. Д. и М. Н. Н.Д. против действията и постановленията на К. на район „„, Столична община, обективирани в писмо № 0811-2/1/05.05.2010 г. и писмо № 0811-2/2/11.06.2010 г., издадени в производство по изпълнение на заповед № РД-09-139/14.12.2007 г.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: